

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Ἐθελδρέδα (Ἀουντρέϊ), Ἡγουμένη τῆς Ἔλυ (Ἀγγλία)

† 23ῆ Ἰουνίου 679

Ἡ Ὁσία Ἐθελδρέδα (Ἀουντρέϊ) ἦταν ἡ τρίτη ἀπὸ τὶς τέσσερις θυγατέρες τοῦ Χριστιανοῦ Βασιλέως Ἄννα (Anna) καὶ τῆς συζύγου του Σαεουάρα (Sæwara). Γεννήθηκε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, στὸ Ἐξνιγκ (Exning) τῆς Κομητείας Σάφολκ (Suffolk), τὸ 626.

Ἐπιθυμοῦσε νὰ γίνῃ Μοναχή, ἀλλὰ τελικὰ ὑπανδρεύθη τὸ 652 τὸν Βασιλέα Νότιας Γύρβουε (South Gywwe) Τόντμπερκτ (Tondberct), παρὰ τὴν θέλησί της. Ὁ Τόντμπερκτ σεβάσθηκε τὸν πόθο της γιὰ τὴν μοναχικὴ ζωὴ καὶ ἐπέτρεψε στὴν Ἐθελδρέδα νὰ ζήσει ὡς Μοναχὴ κατὰ τὴν διάρκειά τῶν τριῶν ἐτῶν τοῦ γάμου τους. Ἐπίσης, ὁ Τόντμπερκτ δώρησε στὴν σύζυγό του ἕνα κτῆμα, τὸ γνωστὸ Νησι Ἔλυ (Isle of Ely).

* * *

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Βασιλέως Τόντμπερκτ τὸ 655, ἡ Ἐθελδρέδα ἀποσύρθηκε στὸ Νησι Ἔλυ μὲ μερικὸς ὁμοψύχους, γιὰ νὰ ἀφιερωθῇ στὴν ἡσυχία καὶ στὴν προσευχὴ.

Πέντε ἔτη ἀργότερα, τὸ 660, γιὰ πολιτικούς λόγους ἐξαναγκάστηκε νὰ συνάψῃ νέο γάμο μὲ τὸν πολὺ νεώτερό της Ἐγκφριθ (Egfrith), τὸν δεῦτερο υἱὸ τοῦ Βασιλέως Ὁσγουϊ (Oswy) τῆς Νορθουμβρίας.

Καθὼς μὲ τὴν συγκατάθεσι τοῦ Τόντμπερκτ, εἶχε διατηρήσει τὴν παρθενία της κατὰ τὴν διάρκειά τῶν τριῶν ἐτῶν τοῦ γάμου τους, ἐπέμεινε ἐπίσης νὰ τὸ κάνη κατὰ τὴν διάρκειά τῶν δώδεκα ἐτῶν τοῦ γάμου της μὲ τὸν Ἐγκφριθ.

Ὅταν ὁ Ἐγκοφριθ διαδέχθηκε τὸν πατέρα του στὸ θρόνο τῆς Νορθουμβρίας τὸ 670, ἡ Ἐθελδρέδα ἀποσύρθηκε στὴν Μονὴ τοῦ Κόλδινγαμ (Coldingham). Ἐκεῖ ἐνδύθηκε τὸ Μοναχικὸ Σχῆμα.

Ὅμως δύο χρόνια ἀργότερα ὁ Βασιλεὺς ἀποπειράθηκε νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ πίσω διὰ τῆς βίας. Τότε ἡ Ἐθελδρέδα διέφυγε θαυματουργικῶς καὶ ἐπέστρεψε στὸ Ἔλυ μὲ δύο μαθήτριές της.

* * *

Ἐκεῖ ἱδρυσε μία Μοναστικὴ Κοινότητα, τόσο γιὰ τοὺς ἄνδρες ὅσο καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες, τῆς ὁποίας ἐγκαταστάθηκε ὡς Ἡγουμένη ἀπὸ τὸν πνευματικὸ τῆς ὁδηγὸ, Ἅγιο Οὐίλφριδο, Ἐπίσκοπο τῆς Ὑόρκης (St. Wilfrid of York, † Μνήμη: 24η Ἀπριλίου, βλ. *ἔδω*).

Ἡ Ἐθελδρέδα, ἡ ὁποία ζοῦσε μια αὐστηρὴ ἀσκητικὴ ζωή, καθωδήγησε τὴν Κοινότητα μέχρι τὴν κοίμησί της, τὴν 23η Ἰουνίου 679, κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς ἐπιδημίας πανώλης.

Τὴν διαδέχθηκε ὡς Ἡγουμένη ἡ μεγαλύτερη ἀδελφὴ της Σεξιμπούργα (St. Sexburga), χήρα τοῦ Βασιλέως τοῦ Κέντ Ἔρσερμπερτ (Eorcenberht of Kent), ἡ ὁποία εἶχε μεταφερθῆ ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴν Μονὴ τοῦ Σέππεϋ (Sheprey) στὸ Ἔλυ.

Τὴν 17η Ὀκτωβρίου 695, ἐπὶ ἡγουμενίας τῆς Ὁσίας Σεξιμπούργας († Μνήμη: 6η Ἰουλίου), τὰ ἱερὰ Λείψανα τῆς Ὁσίας Ἐθελδρέδας, τὰ ὁποία εὐρέθησαν ἄφθαρτα, μεταφέρθηκαν ἀπὸ τὸ ἀρχικὸ ταπεινὸ ξύλινό τους φέρετρο σὲ μία μαρμάρινη σαρκοφάγο, ἡ ὁποία τοποτέθηκε στὸν νέο Ναὸ τῆς Μονῆς τοῦ Ἔλυ. Τὸ δὲ ξύλινο φέρετρο καὶ τὰ ἐνδύματά της ἔκαναν θαύματα.

Ἡ Λάρνακα τῆς Ὁσίας Ἐθελδρέδας καὶ μέρος τῶν ἱερῶν Λειψάνων της εὐρίσκονται σήμερα στὸν ὁμώνυμο ἐνοριακὸ Ναό, στὸ Ἔλυ.

Τὸ Βασίλειο τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας
(πρώιμη Σαξονικὴ περίοδος).

+

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ
ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*